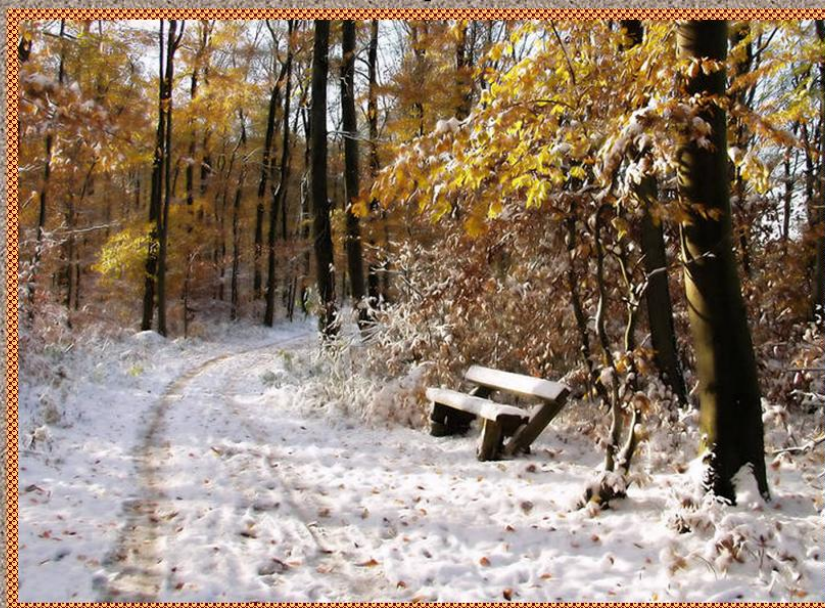
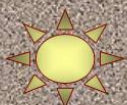
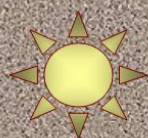
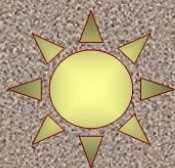

Papieractie

zaterdag 26 februari

Februari *** Sprokkelmaand

**Februari is nooit zo fel,
of ze heeft z'n drie zomerse dagen wel!**

Ziekenzorg Ginderbroek

De ziekenbezoeksters wensen jullie als nog het allerbeste voor 2011.

*Ik wens u een jaar
dat zacht als zijde is,
ik wens u een jaar
dat blank en blijde is,
ik wens u een jaar
dat ver van krank is,
een deugdelijk jaar
zo breed als 't lang is,
ik wens u een jaar
dat als 't voorbij is
een zalig jaar
voor u en voor mij is.*

Guido Gezelle

Langs deze weg willen de ziekenbezoeksters laten weten dat er dit jaar geen loten worden verkocht.

Wij willen de mensen van Ginderbroek die de voorbije jaren loten kochten, bedanken en misschien tot volgend jaar.

Marie-Josée Bastiaens
Jeanne Berghmans
Marina Coomans
Lief Puts

Ali Schuitemaker
Alida Vandeweyer
Adrienne Meeus

'Mijn korte ritten'

Het gemeentestuur organiseert op donderdag 27 maart het startmoment van de campagne '**Mijn korte ritten**'. Dit vindt plaats om 20 uur in de raadszaal van 't Getouw. De campagne richt zich tot alle inwoners die zich engageren om tussen 21 maart en 21 april hun **korte autoverplaatsingen te vervangen door stappen en fietsen**.

De deelnemers die hun auto laten staan voor korte ritten, winnen driemaal: zowel hun gezondheid, het milieu als hun portemonnee varen er wel bij!

Alle deelnemers krijgen een logboekje, het zogenaamde korterittencontract. Hierin noteren ze gedurende de campagne dagelijks hun gestapte en gefietste afstanden. De bedoeling is dat de deelnemers enkel die ritten noteren, die ze voor de campagne met de auto maakten. Het streefdoel is dat alle deelnemers 20 procent van hun korte ritten vervangen door stappen en fietsen.

Wil je inschrijven of wens je meer informatie? Neem dan contact op met de duurzaamheidsambtenaar: 014.564267 of kom naar het startmoment op 17 maart.

2011 is wel een speciaal jaar!

We hebben al een 1/1/11 en een 11/1/11 gehad en nu volgt er ook nog een 1/11/11 en een 11/11/11.

Beter nog: neem van uw geboortjaar de twee laatste cijfers en voeg er uw leeftijd aan toe, die u dit jaar zult bereiken.

Is dat dan niet per toeval ?

Vechtpartij in de herberg Borgerhout te Ginderbroek (1)

6 mei 1774 (een vechtpartij tussen twee molenaarsknechten)

Frans Gijsels was 26 jaar en knecht bij molenaar Smolders van de watermolen van Mol. Na het lof stapte hij van de kerk naar de herberg Borgerhout om een pint te gaan drinken.

In Borgerhout zaten op dat ogenblik enkele kameraden, waaronder Fransis Elsen, de knecht van de Molse windmolen.

Na enige ogenblikken moest Frans Gijsels zijn 'behoefte' gaan doen en toen hij in de piscine stond, stond ineens Fransis Elsen achter hem. Die sloeg hem zo maar de hoed van zijn kop en gaf hem zonder een woord te zeggen een paar mokerslagen in zijn gezicht.

Frans Gijsels bleef niet bij de pakken zitten, greep daarop Fransis Elsen vast en smeed hem op de grond. Terwijl de twee kemphanen elkaar in de haren vlogen, was Jan Loots ertussen gekomen en die had Frans Gijsels vastgegrepen en bij de haren getrokken.

Fransis Elsen was ondertussen recht gekropen en had Frans Gijsels voor de tweede keer aangepakt. Maar Frans Gijsels was blijkbaar de sterkste en gooide Fransis Elsen voor de tweede maal op de onzachte grond.

Maar ineens zag Frans Gijsels dat Jan Loots, die op tien stappen van hem stond, dreigend met een mes in zijn hand zwaaide. Frans Gijsels werd woedend en stormde op Loots af. Die nam ijlings het hazenpad, nog met zijn mes in zijn hand, vluchtte hij naar de herberg van Jan Baptist Meeuws, ook in Ginderbroek.

Ondertussen had Frans Gijsels een riek gevonden. Hij klopte de riek uit de steel en met in een hand de steel en in de andere de riek is hij Loots achterna gelopen.

Toen Frans Gijsels zag dat Loots in de herberg van Jan Baptist Meeuws was gevlucht, keerde hij terug naar de herberg Borgerhout.

Hij waste er het bloed van zijn tronie, mat de schade aan zijn gehavend gezicht op en na enkele pinten keerde hij huiswaarts.

De belhamels konden later het allemaal gaan uitleggen bij de Molse schepenen en door die rechtspraak met getuigen kennen wij nu hun verhaal.

Molse schepenregisters, Carlo Beckers, Molse Tijdingen

Een kermisgroep van Ginderbroek, uit de jaren twintig. Een pracht van een foto die we nog nooit gezien hadden.

Als je iemand op de foto herkent, laat het ons weten.

(Tel. 014.315075)

De Waalse socialistische voorman André Cools

Twintig jaar geleden werd André Cools in Luik vermoord.

Waarom willen we dat nu even oprakelen? Omdat we te weten zijn gekomen dat zijn overgrootouders twintig jaar in Ginderbroek hebben gewoond en dat zijn grootvader Pierre in onze wijk is geboren en tot zijn elfde hier school heeft gelopen.

Op 18 juli 1991 werd André Cools op 63-jarige leeftijd in Luik doodgeschoten toen hij het appartement van zijn vriendin verliet. Op het moment van de moord was hij geen partijvoorzitter of minister meer, maar wel nog steeds de 'peetvader' die achter de schermen de grote beslissingen nam. Het leidde geen twijfel dat hij 'teveel wist' en daarom uit de weg werd geruimd. Twintig jaar na de feiten blijft deze politieke moord nog steeds onopgelost.

André Cools was opgegroeid in het Luikse syndicale milieu, waarin ook zijn vader en grootvader actief waren. Zijn ouders waren de beheerders van het Maison du Peuple (Volkshuis) in Flémalle-Haute. Zijn grootvader Pierre werd zelfs het stemrecht ontzegd wegens een zwaar strafblad voor feiten gepleegd in de syndicale strijd.

André Cools had een actieve politieke loopbaan. Hij was minister van Begroting van 1968 tot 1971, vicepremier van 1969 tot 1972 en voorzitter van de Belgische Socialistische Partij van 1973 tot 1978.

Na de opsplitsing van de BSP was hij van 1978 tot 1981 voorzitter van de Parti Socialiste (PS). Vanaf 1982 was hij actief in de Waalse politiek als voorzitter van de Waalse Gewestraad (1982-1985) en als minister van de Waalse regering (1988-1990).

Cools was van 1964 tot 1976 burgemeester van Flémalle-Haute en van 1977 tot aan zijn dood van de fusiegemeente Flémalle, een gemeente ten zuidwesten van Luik.

André Cools in het Maison du Peuple van Sint-Gillis, vermoedelijk begin jaren 70.

André Cools te midden van de andere socialistische kopstukken van die tijd: Willy Claes en Guy Spitaels.

We tekenen even zijn stamboom uit.

André Cools werd geboren in Flémalle-Grande op 1 augustus 1927 en vermoord te Luik op 18 juli 1991.

Zijn vader was Marcel Cools (1906-1942). In 1942 werd hij door de Duitse bezetter gedeporteerd naar het concentratiekamp Mauthausen en ter dood gebracht.

Zijn grootvader was Pierre Cools, mijnwerker, geboren te Mol op 12 april 1874 en getrouwd in 1900 in Flémalle-Haute met Hermance Brossé (1876-1945). Hij overleed er op 25 mei 1949

Zijn overgrootvader Jozef Benedictus Cools (1837-1902) was afkomstig uit Geel en was een 'werkman zandgroef'.

Hij trouwde met Anna Angelina Ooms (°1845) van Ginderbroek. Haar ouders en de vijf kinderen woonden in een van die rij witte huurhuisjes aan het begin van het Pleintje van Ginderbroek (pijl op de foto).

Na hun huwelijk op 18 september 1866 hebben zijn overgrootouders een tijdje bij haar ouders ingewoond en daarna volgens het bevolkingsregister van 1880-1890 op nummer 34. Dat moet ongeveer geweest zijn waar nu Banden Boons is. Daar werd ook hun zoon Pierre in 1874 geboren. Rond 1885 is de familie naar Wallonië getrokken.

Duizenden Kempenaars ontvluchtten op het einde van de negentiende eeuw hier de armoede en de ellende om een beter leven op te bouwen in Wallonië, dat toen bekend stond om zijn rijkdom.

Zo vertelde iemand die naar Wallonië was getrokken: *“Ik trok als twintigjarige kerel ook mee naar de Walen, want men verdiende ginder meer. Ik werkte hier aan de zinkoven in Balen-Wezel en verdiende 2,50 fr. voor een dag van 10 uren. In de Walen verdiende men voor hetzelfde werk 7 fr. voor een dag van slechts 8 uren. Mijn rekening was vlug gemaakt.”*